

сичките сватове. Нѣкой си го попиталъ : хубавъ ли е градъ Ерусалимъ ?

— Хубавъ е, много е хубавъ, отгово-
рилъ той : — въ Ерусалимъ има твърде
добри вина ! Да ви разскажа едно нѣщо.
Когато Моисей вовѣлъ евреите въ обѣто-
ванната земя, то тамъ намѣриле цѣли ло-
зя, цѣли гори и цѣли градини съ лози, и
тия лози расле сами по себѣ си : никой
ги не садилъ, никой ги не прекопавалъ,
никой ги не подрѣзвалъ ; а сѣка лоза да-
вала по седемдесетъ и седемъ вѣдра ви-
но . . . Изъ сичко са види, че онова ви-
но е било много по-добро отъ сегаш-
ните. А Моисей, знаете ли, билъ свѣтъ
човѣкъ ; той и изъ водата правилъ ви-
но . . . Сичкото това е написано въ го-
лѣмата книга.

— Не, дѣдо Хаджия, не, — хилядо пѫ-
ти ти казвамъ не ! казалъ Никита Вап-
цилката. — Не Моисей, а Христосъ е на-
правилъ отъ водата вино.